

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ.—ಶ್ರೀ ವಾಸನ್ ರವರು ನೂಚಿಸಿದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನೂ ಸಹ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮುಂದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪುಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—Next Resolution—Resolution No. 9 Sri H. C. Linga Reddy—Member not present.

Next Resolution—Resolution No. 10 Sri P. M. Swami Durai.

(No. 10). Removal of Prohibition at K. G. F.

Sri P. M. SWAMI DURAI (K. G. F. Scheduled Caste).—Sir, the resolution which stands in my name reads as follows :

“That this Assembly is of the opinion that Prohibition at Kolar Gold Fields be removed.”

Sir, Kolar Gold Fields is predominantly inhabited by labourers. These labourers go for underground work at a depth of 10,000 feet. You know the temperature at the place where they work under ground and the circumstances prevailing in Kolar Gold Fields are such that some stimulant in the form of drink preferably toddy becomes very essential in the interest of good work. That is why many a time the people of Kolar Gold Fields have urged for the removal of prohibition there. As a matter of fact, when the Hon'ble Minister for Prohibition visited Kolar Gold Fields to elicit public opinion on prohibition, the majority of the important and leading citizens expressed that prohibition is not working satisfactorily because of the special nature of the work in which they are engaged. The Taluk Congress Committee also have recommended the removal of prohibition there. The Hon'ble Minister for Prohibition is fully aware that prohibition is not satisfactorily being enforced. I do not say that it is not possible for the Police to enforce. The Police try their level best to enforce the Government policy and do their duty entrusted to them by the Government. Because of the peculiar circumstances prevailing here, they are unable to enforce prohibition to the extent expected by the

Government. Therefore, it is urged and represented to the Government that prohibition there be removed. With these observations, I request this Hon'ble House to consider the issue and give their acceptance to the removal of prohibition in Kolar Gold Fields.

Mr. SPEAKER.—Is it the opinion of the Hon'ble Member that if prohibition is removed, the drink will improve the health of the workers there?

Sri P. M. SWAMI DURAI.—Yes, Sir, because the nature of work in the mines is such that drink will certainly improve the health of the workers there. This subject has been discussed many a time and therefore I did not go into the other aspects of the question such as illhealth due to illicit distillation etc. It is on account of the existence of prohibition, several people at Kolar Gold Fields involve themselves in illicit distillation and spoil their health. As a matter of fact, in Kolar Gold Fields area, illicit distillation is considered as the best cottage industry.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That this Assembly is of the opinion that Prohibition at Kolar Gold Fields be removed.”

Sri K. S. VASAN (Kolar Gold Fields).—Sir, I fully support and endorse this resolution moved by my friend Sri Swami Durai. Sir, most of the Hon'ble Members here know that I was one of those who welcomed this measure with the belief that it will do the utmost good to the people of Kolar Gold Fields when it was introduced in 1948. I know also that this House will not accept this Resolution and it will be voted down not because of their conviction that prohibition has done good to the people in general and to the workers of Kolar Gold Fields in particular, but because of the ostrich-like policy as Sri D. Devaraj Urs was saying some time back.

Sir, prohibition has a very adverse effect on the health of the workers of K. G. F. mines. This is the considered opinion of the medical authorities also of K. G. F. I invite this Government to appoint an impartial Committee to

enquire into the working of prohibition in K.G.F. and I am sure that that Committee will report unanimously that it is not only a thorough failure but it has induced greater number of people to take to harmful substitutes which has again resulted in a worst situation in K.G.F. Sir, when the Hon'ble Minister for Prohibition visited K.G.F. he invited the opinion of the people there about the good or otherwise of prohibition in that place. Including the leading citizens of K. G. F. all have expressed unanimously that it should be immediately removed. The Hon'ble Chief Minister, when he visited K.G.F. again asked the opinion of the people in the presence of several Hon'ble Members of this House like Sri H. C. Linga Reddy, Sri D. Devaraj Urs and Sri N. Huchmasti Gowda; they were all witnesses to this. The thousands that had gathered there demanded of the Government the immediate removal of prohibition in K.G.F. and the Chief Minister assured them that in this question, as in others, the will of the people would prevail: he also advised them to win the support of other people to their side. Therefore, this demand is really genuine and real in K. G. F.

Sir, it is impossible to enforce prohibition either by stricter control or deterrent punishment by courts. How this prohibition has resulted in disrespect for the law could be seen every day in K.G.F. It could be seen that hundreds of people walk into courts of law to face their punishment with ten or fifteen rupees in their pockets to pay the fines that might be imposed. Sir, as for the Police, the less said the better. With a few exceptions, all other policemen will not be able to detect illicit distillation unless they themselves are drunk. This is no exaggeration at all. I am the last person to say anything against anybody unnecessarily. In K.G.F. unless the police are drunk, they are not useful in detecting prohibition cases. They even indulge in corrupt practice with the result that the Heads of the Department there will tell the Government that the morale of the police too has gone down since 1948. At least in the interest of the efficient police staff

working there, this prohibition should be scrapped immediately. Corruption is rampant due to prohibition. This policy has resulted in adversely affecting the health of the people. Therefore, this should not be continued or pursued any further. If it is the wish of the Government and the wish of the House not to scrap prohibition as such and not to go back on this policy in other places, I request them at least to scrap prohibition immediately in K.G.F. With this I commend the resolution to the House.

*Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Sir I support the resolution sponsored by my friend Sri Swamidurai. Sir, every one of us know that this prohibition is not properly implemented and all of us are aware that it has given rise to a lot of illicit distillation which is proving very dangerous to the society. But, I am surprised that Government seems to throw the responsibility on the public because in their report they have said:

“It has to be stated with regret that public co-operation in this important matter is not forthcoming to the extent required. In spite of several handicaps the enforcement machinery is doing their best to achieve the desired object.”

So, Government wants to throw the blame on the public; this is a charge levelled against the public. I want to know what kind of co-operation they expected and in what form? In fact, we were very anxious when prohibition was introduced that it should be a success and it must be introduced throughout the State. Instead of that, prohibition was introduced only in five districts. It is this discrimination that has made us believe that the Government is not serious in implementing and they are not taking necessary steps in this behalf. As my friend Sri Hutche Gowda said, prohibition should either be introduced throughout the State, or, if it is to be confined only to a few districts, it should be scrapped. Are people who are living in the non-prohibition zones saints? So our policy has been to

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

introduce prohibition throughout the State; if you are making any discrimination, you please wipe it off. I leave it to the Government. Let them say sincerely, are they satisfied that prohibition is a success? Is it not endangering the health of society? Because of lack of vigilance, because they are unable to enforce it effectively, the evil of drinking has gone up unofficially. I can say from my own experience, formerly perhaps only one man was addicted to drinking. Now I think almost all the people in that family have taken to drinking; it is so in the case of many families. Because of illicit distillation and smuggling everywhere, they have taken advantage of it. Formerly this drink evil was confined to a few communities; now it has pervaded even the orthodox communities. Everywhere in villages illicit distillation is rampant, liquor is freely available and cheaply too. You might be under the impression that your police are doing their duty. I do not find fault with the police force or policemen. Even in spite of their best efforts, it is almost impossible for them to check this evil. So I can state with authority that because you have introduced prohibition, it has given room for a lot of illicit distillation and smuggling. This unhealthy drinking is dangerous; it has undermined the health of so many. I can give instances where young men have died or their health has been ruined as a result of this. The K.G.F. area is a big area. I know a workman who works with spades, who goes underground, is an addict to toddy. These people have represented to me that though illicit liquor may be injurious and arrack may be injurious, so far as toddy is concerned, they think it is not an evil, but it is a substitute for food and it gives them better health and vigour and further incentive to work. I may state—the Chief Minister is not here—subject to correction, when once he visited K.G.F., when he addressed a public meeting, he made a categorical assurance that if all the people in K.G.F. area want prohibition to be lifted, then he would comply with

their request. I think this was supported by my friends.

Mr. SPEAKER.—Even the Chief Minister has no free scope to implement his own promise; it must be approved by the Assembly.

Sri J. MOHAMED IMAM.—K.G.F. I think is the worst affected area in the State. I had been there once or twice. There is no house at K.G.F., especially among the working class, which is not free from this evil. I remember an instance where from the State of Mysore, from Lac and Paint Works they were exporting hundreds and hundreds of gallons of French Polish. They said “Give us any quality; does not matter; we will purchase it.” They placed an order. But when I made an enquiry, I was told that it was meant to be exported to K.G.F. or Madras on the pretext that it was French Polish. It appears they separate the spirit and issue the spirit for purposes of drinking. Such are the devious methods adopted. It may be said that there is a directive under the Constitution to introduce prohibition. That directive was introduced in the Constitution long ago when everybody thought genuinely that prohibition was necessary to remove this evil. There was a report submitted by the Committee constituted by the Andhra Government—the S. V. Ramamurthy Committee. They have stated facts and that Report was an issue on which the Government had a lot of differences; there was a good deal of deadlock. There was another committee constituted by the Congress which consisted mostly of Congressmen who perhaps were wedded to the ideal of prohibition from the beginning. I do not know whom they enquired and whom they did not enquire. I do not think they had visited the State of Mysore. Even if they had visited Mysore, their enquiry must have been confined only to Congressmen. As is usual with the Congress Party, they did not want to enquire the people who we are holding independent views or adverse views. Whatever enquiry they make, will be confined only to Congressmen and their followers and people

having similar ideas. Because, the Committee purely consisted of Congressmen who could not hold independent views. They said that prohibition must be applied all at once throughout India. Is it ever possible or is it ever feasible? Anyhow the Central Government has not accepted it. I have been insisting before this House: "Well, we have introduced prohibition within the State. Let us appoint a small committee; let us find out within our own State how it has been working, because it is nearly 7 or 8 years since prohibition was introduced in a few districts and it has not been introduced in other districts. Let us appoint an independent committee. Let them hold enquiries; let them consult various sections of people and let them find out if it is necessary to assess periodically how far this measure has proved successful." But the Government closed their eyes and they say that wherever prohibition is introduced, it is a success and it has improved the economic condition of the people, it has brought much welfare. Always face realities. I know you introduced prohibition with all genuine intention, with all genuine desire; we all wanted it. If as a result of an enquiry you find that prohibition has really been a success, that it has improved the health and the economic condition of the people, go on with it; but, if you are satisfied that it is working adversely to the interests of society, then nothing prevents you, and it is not derogatory, to take such action as you think fit according to the conditions prevailing. You might have committed a mistake unknowingly, but the greatness and the nobility lies in admitting that mistake and rectifying it. But if you know that a certain thing is a mistake but still persist in it, it is the worst that you have committed; I think it is a sin and that is because we are not doing our duty properly. I would suggest even now that this Government may appoint a committee, an independent committee and let them hold an enquiry throughout the State and let them come to a conclusion whether it is desirable to continue prohibition or to scrap it or extend it to other districts.

With these few remarks, I support this resolution.

4-30 P.M.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಪಾವಗಡ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿದೊರೆಯವರು ಕೂಲಿಗಾರರ ಪರವಾಗಿ ಬಂದು ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಹೆಂಡಕುಡಿಸಬೇಕು. ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡ, ಸಾರಾಯಿ, ಬ್ರಾಂಡಿ, ಅಫೀಮು, ಗಾಂಜಾ, ಇವುಗಳ ನೈಲ್ದಾ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ, ಜನರು ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕೂಲಿಗಾರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಉಡುಪುಗಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಚಿಂದಿಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಧೋಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಹೆಂಡ, ಸಾರಾಯಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ದುಡಿದರೆ ಅನೇಕರು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೆಂಡ, ಸಾರಾಯಿ, ಅಫೀಮು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಜನರು ಕಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಅನಾಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಫೈಯದಿಂದ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತಂದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಶಾಬಾಸ್‌ಗಿರಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲದು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ, ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ, ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದಾವಣಗೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹೆಂಡ, ಸಾರಾಯಿ, ಅಫೀಮು, ಗಾಂಜಾ ಯಾರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮನಃಪೂರವಾಗಿ ಮದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಾನಹಾನಿ, ಗೌರವ ಹಾನಿ, ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ,

ಶುಕಃ, ಪಿಶುಃ, ಬಕಶ್ಚೈವ ರಾವಣೋ
ವಾನರಸ್ತಥಾ, ಕುಂಭಕರ್ಣಶ್ಚ ಜನಪ್ರೀತ
ಮದ್ಯಲಕ್ಷಣಂ ||

ಮರ್ಕಟಸ್ಯ ಮದ್ಯಪಾನಂ, ವೃಶ್ಚಕ ಸ್ಪರ್ಶನಂ,
ತನ್ಮಧ್ಯ ಭೂತನಂಚಾರಂ, ಯದ್ವಾತದ್ವಾಂ
ಭವಿಷ್ಯತಿ ||

ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದರಿಂದ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವುದು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ತಪ್ಪಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ಸಾರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ಸಾರಾಯಿನ್ನು ಅನುಭವ ಇರುವವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದೊಬ್ಬನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೋ, ಏನೋ ತಪ್ಪು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಂಡಕುಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ, ಧರ್ಮವೂ ಅಲ್ಲ, ನೀತಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಧುವೂ ಅಲ್ಲ. ದೇಶದ ಜನರು ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಉತ್ತಮರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಧೈಯದಿಂದ ನಾವು ಹೆಂಡ ವನ್ನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ gradual ಆಗಿ ಮೆಟ್ಟಲುಮೆಟ್ಟಲು ಆಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದೇಸಾರಿ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೆಂಡ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಅಭೀಮು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರೋಣ ಎಂದು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಭಂಗಿ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಾರಾಯ ಕುಡಿಯುವ ದುಡ್ಡನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾರೆ.

Sri K. S. VASAN.—I want to point out that this resolution does not refer to failure or otherwise of prohibition in other parts of the State. It only pertains to Kolar Gold Fields.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ನಾನು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗೆ ಎರಡ ಸಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. K.G.F.ನ ಹರಿ ಜನರಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಸುಖಕಷ್ಟಗಳು ಏನು ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದೆನು. ಹೆಂಡ, ಸಾರಾಯ ತಪ್ಪಿ ದುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಆಗ ಕೆಲವರು ಹೆಂಡ ಇದ್ದಾಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮಡಿಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗುಡಿ ನಲಿನ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ತಮಿಳು ಬರುತ್ತದೆ, ತೆಲುಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಇರಬಹುದು. ಯಾವ ಭಾಷೆ ಅಲ್ಲ ಇದೇಯೋ ಅದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹರಿಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ನಾಗರಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನಂತೆ ವಕ್ರವಕ್ರವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟು ಯನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನೆಮಠಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಗಂಗಮ್ಮ ಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. “ಹೆಂಡ ಸಾರಾಯ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹುಟ್ಟಿಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ಪುಟ್ಟಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಂತು. ಹೆಂಡಹೋದಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮದಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂತು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತೆವು. ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತೆವು. ಮೊದಲು ನಾವು

ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. “ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಿ ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕಳ್ಳತನವಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಗಂಡ ಏನಾದರೂ ತರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಂಡ ಕುಡಿದು ಬಂದು, ಏನು ತಂದೆ, ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಎರಡು ಏಟ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ” ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ: “ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ನನಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿ ಇದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಮುಟ್ಟು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ.” ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಸಹಾಯವಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೋಲಾರ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶವಲ್ಲದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪಾನನೀರೋದವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಬಡಕೂಲಿಯವರಿಗೂ ಇತರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಎರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri SYDNEY A. THOMAS (Nominated).—Sir I rise to support the resolution before this House. I come from Kolar Gold Fields and know the conditions as they exist there after the introduction of prohibition. I do not wish to add to the catalogue of evils which my other friends have described. But this much I would like to say—that prohibition in Kolar Gold Fields is an unqualified failure and an absolute face, nothing less and nothing more. I am aware that it is one of the directive principles of State Policy that prohibition should be enforced gradually throughout the country. But I feel that to pursue this experiment—and so far it is only an experiment—on the Kolar Gold Fields is absolute folly. As my friend Mr. Vasan said, there is scant respect for law. Every house or every other house at Kolar Gold Fields is distilling illicit liquor. Mr. Imam said that where one person drank before, now more persons drink. I would go further and say that teenagers, boys of the ages 14, 15 and 16 have taken to drink. Before prohibition was introduced in Kolar Gold Fields, the price was so prohibitive for boys to take even a little bit of liquor at nights. Sri Srinivasa Iyengar when supporting this resolution before the House said that Government

would be conferring a boon on the people of Nanjangud in extending prohibition there. I agree. But the boon would be the income that they would derive by illicit distillation. A new industry in Kolar Gold Fields in the form of illicit distillation has grown up. Many workers of the mines who were left unemployed as a result of the closure of mines are doing regular trade in illicit liquor. I would suggest with my friends Mr. Vasan and with the Leader of the Opposition that an impartial independent committee be sent to Kolar Gold Fields to make a report on the conditions as they exist then with regard to prohibition. Unfortunately, when the Aggarwal Committee visited Bangalore, Government did not appraise them of the actual conditions as they exist in Kolar Gold Fields. Along with the two members who have preceded me, I would again urge that a committee be set up at an early date to report as to whether prohibition in Kolar Gold Fields should be continue at least for the present or not.

MR. SPEAKER.—Is it the opinion of the Hon'ble Member that because they have taken to illicit distillation at Kolar Gold Fields that prohibition should be cancelled?

SRI SYDNEY A. THOMAS.—Yes, Sir.

MR. SPEAKER.—If it is strictly enforced?

SRI SYDNEY A. THOMAS.—If you can enforce prohibition strictly and effectively, I would be the greater supporter.

*SRI B. T. KEMPA RAJ (Bangalore South-Scheduled Castes).—Sir, I strongly oppose the resolution moved by our Hon'ble Member Sri P. M. Swami Durai. It is supported not only by the Leader of the Opposition but also and particularly by the member from Kolar Gold Fields. Kolar Gold Fields area, as every one of us know, is full of communist minded . . .

MEMBERS.—No, No.

SRI B. T. KEMPA RAJ.—Also Mr. P. M. Swamidurai, the Hon'ble Member, is representing the Scheduled Caste Federation. It is their move to

undo what the present Government or the Congress Party has done.

SRI P. M. SWAMIDURAI.—I strongly protest, Sir.

SRI B. T. KEMPA RAJ.—Therefore it is in the interests of not only the people of the Kolar Gold Fields in particular, but also of the people of the country that prohibition which is one of the policies of the present party in Government should be enforced strictly. We have been listening to the introduction of prohibition and its results and we have been experiencing its difficulties. I in particular as one of the members. . .

SRI SYDNEY A. THOMAS.—Sir, he is going into the merits and demerits of prohibition. The resolution relates to Kolar Gold Fields, whether it works there successfully or not.

SRI B. T. KEMPA RAJ.—Sir, I, as one of the unfortunate members of the community, which has been in the habit of drinking, only know the far-reaching disadvantages, the difficulties and the hardships we have to face and we have been facing. Kolar Gold Fields is thickly populated by Scheduled Castes people and it is in their interests to have prohibition. Even if it is taken for granted that the people there are insisting upon introducing drink once again, it is in the interests of the future generation that we should consider. It may be a fact that every alternative house has become a home for distillation.

SRI SYDNEY A. THOMAS.—I request the Hon'ble Member to answer me on this point. He says it will be helpful for the future. But as it is, even children have taken to drink. Then how can it help the future citizens which will consist of these children?

SRI B. T. KEMPA RAJ.—Whatever our friends have got in their minds, it may be overcome by taking more precautionary measures. More drastic steps should be taken to overcome the difficulty. Because there are some defects in the working of the prohibition, particularly in Kolar Gold Fields, it does not mean that the whole policy should be uprooted as it were. Therefore, I oppose this resolution and also request the Government to strengthen

(SRI B. T. KEMPA RAJ.)

measures to take drastic action against those people who indulge in illicit distillation in that particular area.

*SRI A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Sir, my friend who moved this resolution and friends who supported this resolution did not indicate to the House the benefits of drink. I concede that there are evils of drink. My friends did not put forward even a single point by which they could say that drink is very useful for the people. My friends have argued that because killing is there, and murders are there, you take away the provisions from the Indian Penal Code. This is a sort of argument which my friends have advanced. Because prohibition has affected the health of some people, you remove the prohibition. It amounts to saying, by over-eating one has fallen sick, therefore, people should not eat.

If prohibition has proved a failure, it is the department that should be blamed because it is the department that enforces prohibition. We can suggest to Government to take better measures to control prohibition. Prohibition was introduced because it was considered to be a gainful thing. It has been introduced not only in K. G. F. but throughout India. When once it has been introduced, it should not be revoked. My friends, perhaps, want to amend the Constitution of India itself. Is that the idea of my friends? When prohibition has been introduced according to the Directive Principles of the Constitution, it cannot be revoked or removed unless the Constitution itself is amended. So long as there is an article in the Constitution, prohibition cannot be removed. In order to amend the Constitution they must approach the Parliament.

SRI K. S. VASAN.—Is it necessary to become a member of Parliament to approach the Parliament to amend the Constitution? This House also can take the opportunity to communicate our views to the Central Government. That is the first thing, Secondly, by suggesting that in a particular area prohibition has failed or we may take to some other method to enforce the

prohibition, is it just torpedoing the Constitution? Why has the Andhra State Government ordered for a through enquiry into the working of Prohibition; why is it there was an all India Committee appointed to go into the working of the Prohibition all over the country?

SRI A. BHEEMAPPA NAIK.—The All India Committee was appointed to investigate the financial aspect so as to enforce prohibition in every part of India but not to revoke or remove prohibition which has already been enforced in some areas. The Chairman of that Committee himself made a statement that that Committee has been appointed in order to find out the financial position and to see how best we could implement this prohibition all over the country. It was with that object in view that Committee was appointed. If my friend had brought a resolution to amend the Constitution to remove prohibition that would have been a different thing. He should have asked to take better measures to stop drinking and to prevent illicit distillation of liquor. His arguments had all along been to condemn the Government. Every person thinks that drinking had its gainful effect on the general public, especially on those unfortunate communities which Sri Kemparaj just now mentioned. After the introduction of prohibition, people are very happy and are living very decently. There are some neighbours near about my house; they were quarreling every day and creating a lot of noise. After the introduction of prohibition they are quite happy, and they are living as happily as ourselves. It is only Sri Thomas and Sri Vasan who want to remove prohibition in K. G. F. It is only a stray case. I have to note with regret that my friends want to violate the Directive Principles and remove prohibition. That is not correct. I would only appeal to them to be the watch and ward of this prohibition movement and see that this evil is eradicated from that area once and for all. Therefore in the interests of India and in the interests of the Constitution itself, I would request my friend Sri Swami Durai to withdraw his

resolution and help prohibition to be more effective.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ). — ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಎರೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ prohibition ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು, ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಇರಲಿ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂದಿಯಾದವರೋ ಇತರರೇ ಕಡೆಯವರೂ ಅಷ್ಟೇಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂದಿಯಾದವರು ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುವುದು ಇತರರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಅವರು ವಾದ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕುಡಿತದ ಅನಾಹುತವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅನ್ನಕ್ಕು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥಾದ್ದು ಈಗ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೆ 95ರಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಆ ಜನರ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಸಿ ಅವರ 'ಬುದ್ಧಿ ಕೆಡಿಸಿ' ಅದರಿಂದ ದುಡ್ಡು ತಂದು ಖಜಾನೆಗೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯದ ಕೆಲಸ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೂ, ಕುಡಿಯತಕ್ಕವನು 5 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ತೆರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

5 P.M.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನಗಳನ್ನು ಕುಡಿಸಿ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಡಿಸಿ. ಅವರ ಸಂಸಾರದತ್ತೆಲ್ಲಾ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ? ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ಗೋಳು ಎಂತಹ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರಾದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು! ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಈ ದಿವಸ ಕುಡಿಯುವವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಗ ಕುಡಿತ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಇನ್ನು 1 ಭಾಗದ ಜನ ಕುಡಿಯತಕ್ಕವರು, ಈ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ 9 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದತ್ತೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಹಾಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಈ ಕುಡಿತವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ನಿಂದ ಬರುವುದೂ ಸಾಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ತರಹದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ವಿನಾ ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬಡಜನರಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಈ ದುಡ್ಡು ಪಾನನಿರೋಧದಿಂದ ಬಡಜನರಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಅವರ

ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮಪಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಅವರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಅವರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಅವರ ಸಂಸಾರ ಅಭ್ಯುದ್ದಿಯಾಗದೆಂತೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ದುಡ್ಡು ಗಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹಾನಿಯ ಕೆಲಸ ಯಾವುದು ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ಕುಡಿತವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಕುಡಿತದಿಂದ ಜನಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಡಿಸಿ, ಅವರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಂತೆ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಾದ ಅಂಧದರ್ವಾಳಲಿ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಅಭಾವ ಇಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರು ಬಡವರು. ಈ ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾದರೆ ಅವರ ಬಟ್ಟೆ, ಬರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಆಹಾರದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ, ಮನೆ ಮಠ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸದೆ, ಪುನಃ ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಗೇ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ತಾನೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ? ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎನ್ನೇ ಅರ್ಥಿಕ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಬರಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಯೂ ಕೂಡ ನಾವು ಪುನಃ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಳ್ಳಪ್ಪೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ದಕ್ಷತೆ ಸಾಲದು, ಅದರಿಂದ ದೇಶ ಹಾಳಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಅವರೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹಾಯಕರಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಮೇ ಹೊರತು ಕುಡಿತ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಕುಡಿತದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ಅವರ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ನಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಬಡಿಸುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಡ ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೇ ತಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿಡ್ಲಿ ಥಾಮಸ್‌ರವರೂ ಕೂಡ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ; ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾನನಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ತಿಂಗಳ ಬರ್ಚು ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಕುಡಿಯದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ವಸ್ತ್ರ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಡಿಯುವವನು ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಕುಡಿಯುವ ಕಾಲ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಮಡಕೆ ಹೆಂಡ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾನೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ).

ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಯಾವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸೇರು ಹೆಂಡಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಹೆಂಡತಿ ಆದರೂ ನಾಯಿಲ, ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ನಾಯಿಲ, ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅಂತೂ ಇದರಿಂದ ಒಟ್ಟು 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಕುಡುಕರಿಗೆ ಮಿಗುತ್ತದೆ. ಅದು ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಈ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕುಡಿತವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಕುಡಿಯತಕ್ಕ ಜನರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು, ನೈತಿಕಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು, ಅವರು ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅನೀತಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವರಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸ್ಯಾಮಿದೊರೈ ಅವರು ನಿನ್ನ ಹಾಯಕರಾಗಿ ಏನೂ ತೋರಿಸದೆ ಇಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಏನು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಇದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಜನರಿಗೆ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ನೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಇದನ್ನು

ಪ್ರಕ್ಷೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸ್ಯಾಮಿದೊರೈ ರವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿನೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸಹಕರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮೂದು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯಾರ ತಪ್ಪು? ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೀರಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn for the day to meet again at 12 NOON tomorrow. Discussion on the subject will continue tomorrow.

The House adjourned at Ten Minutes past Five of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Wednesday, the 29th February 1956.